

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt mandag den 30. marts 2020

Sag BS-42674/2019-HJR

A
(advokat E)

mod

[firmanavn] v/B
(advokat Steen Jørgensen)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Odense den 25. april 2019 (BS-40526/2018-ODE) og af Østre Landsrets 14. afdeling den 13. juni 2019 (BS-21162/2019-OLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Oliver Talevski og Lars Apostoli.

Påstande

Kærende, A, har påstået anken fremmet i landsretten, subsidiært frifindelse.

Indkærede, [firmanavn] v/B, har påstået stadfæstelse, subsidiært hjemvisning af sagen til fornyet behandling i landsretten.

Supplerende sagsfremstilling

Ved Retten i Odenses dom af 25. april 2019 blev A dømt til at betale 121.375 kr. med tillæg af procesrente til B.

I byretten var A repræsenteret af advokat C, der ikke havde møderet for landsret.

Ved ankestævning af 8. maj 2019 ankede A byrettens dom til Østre Landsret. Ankestævningen er oprettet af advokat C i sagsportalen, og i ankestævningen er advokat C anført som As repræsentant. Samtidig med oprettelsen af ankestævningen uploadede advokat C et supplerende processkrift i form af en ankestævning fra advokat D. I sidstnævnte ankestævning fremstod advokat D som repræsentant for A.

Advokat D havde heller ikke møderet for landsret.

Den 8. maj 2019 oprettede advokat C tillige en meddelelse til landsretten. Meddelelsen har følgende indhold:

“Fra C
Til Retten

Partsrepræsentant appellant

Sagsnummer BS-21162/2019-OLR, A mod B m.fl. (2)

Det kan oplyses, at appellanten i den nærværende ankesag, vil blive repræsenteret af advokat E.

Retten bedes således give denne adgang til sagen på portalen.

Meddelelsen indeholder særlige spørgsmål, som retten skal tage stilling til under sagens forberedelse: Ja”

Den 13. juni 2019 afsagde landsretten dom om afvisning af sagen. I dommens begrundelse hedder det:

“Det følger af retsplejelovens § 261, stk. 2, at retten på embeds vegne skal afvise personer, der ikke er berettigede til for den at give møde for andre, og tilbagevise processkrifter fra andre end parten og de nævnte mødeberettigede personer.

Af praksis vedrørende denne bestemmelse følger, at advokater, der indleverer processkrifter – herunder ankestævninger – i ankesager for landsretten, bortset fra sager, der behandles efter småsagsprocessen, skal have møderet for landsret, jf. retsplejelovens § 133, stk. 1.

Ved lov nr. 1867 af 29. december 2015 (Digitalisering af retsprocessen i borgerlige sager mv.) blev retsplejelovens § 372, stk. 2, 1. pkt., ændret,

således at en ankestævning vedrørende anke til landsretten af almindelige civile sager på samme måde som i småsager skal indleveres til den ret, der har afsagt dommen. Bestemmelsen er trådt i kraft på forskellige tidspunkter i forbindelse med indførelsen af domstolenes sagsportal ved de enkelte retter rundt om i landet.

Højesteret har ved kendelse af 31. oktober 2018 (BS-19935/2018-HJR) fastslået, at ændringen af retsplejelovens § 372, stk. 2, 1. pkt., ikke medfører, at betingelsen om møderet for landsret ikke længere gælder ved iværksættelse af anke til landsretten.

Ved anke af sager, som behandles på domstolenes sagsportal, og som ikke iværksættes af parten selv, men af dennes advokat, finder landsretten, at en ankestævning må anses for indleveret af en mødeberettiget advokat, såfremt i hvert fald det supplerende processkrift, der uploades samtidig med ankesagens oprettelse, er indleveret af en advokat med møderet for landsret. I et tilfælde, hvor en ankesag oprettes, uden at der samtidig – eller i hvert fald inden ankefristens udløb – uploades et supplerende processkrift ("Ankestævning") af en mødeberettiget advokat, vil også selve ankebehandlingen på portalen skulle være foretaget af en advokat med møderet for landsret.

Det bemærkes, at det i alle tilfælde er en betingelse, at de oplysninger, der er nødvendige for, at retten kan behandle sagen, jf. nærmere § 3, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 1173 af 21. september 2016, udfyldes i forbindelse med ankesagens oprettelse.

I den foreliggende sag fremtræder den automatisk dannede ankestævning efter oplysningerne i overskriften som indleveret af appellanten, A.

Domstolsstyrelsen har – på landsrettens forespørgsel i anledning af en tilsvarende sag – oplyst, at den ankestævning, der automatisk dannes i forbindelse med iværksættelse af anke på sagsportalen på baggrund af de indtastede oplysninger, jf. § 3 i bekendtgørelse nr. 1173 af 21. september 2016, som følge af portalens tekniske opsætning altid vil fremstå som indleveret af appellanten, uanset hvem der på vegne af denne har foretaget sagsskridtet.

Landsretten lægger på baggrund af det, der er anført i den automatisk dannede ankestævning, og de bagvedliggende oplysninger i rettens sagsbehandlingssystem til grund, at ankesagen ikke er oprettet af appellanten selv, men af advokat C, der ikke har møderet for landsret.

Det supplerende processkrift, som er benævnt "Ankestævning", og som blev uploadet samtidig med oprettelsen af ankesagen, er indleveret af advokat D, der heller ikke har møderet for landsret.

Da hverken den automatisk dannede ankestævning eller det samtidig hermed uploadede processkrift benævnt "Ankestævning" er indleveret af parten selv eller af en advokat med møderet for landsret, afviser landsretten herefter anken, jf. retsplejelovens § 261, stk. 2.

Det forhold, at advokat E, der har møderet, den 4. juni 2019 telefonisk har meddelt landsretten, at han repræsenterer appellanten under ankesagen, og at han den 12. juni 2019 har indgivet ankereplik, kan ikke føre til et andet resultat. Det bemærkes herved, at oplysningen om indtræden er meddelt til landsretten efter ankefristens udløb uden samtidig indlevering af ny ankestævning underskrevet af mødeberettiget advokat, og at også ankereplik er indgivet efter ankefristens udløb."

Anbringender

A har anført navnlig, at advokat C samtidig med, at han oprettede sin egen ankestævning i sagsportalen og uploadede ankestævningen fra advokat D den 8. maj 2019, tillige uploadede en meddelelse til retten om, at A under anken ville blive repræsenteret af advokat E. Han bad derfor om, at retten gav advokat E adgang til sagen på sagsportalen, men dette skete ikke før den 4. juni 2019. Derfor havde advokat E, der havde møderet for Højesteret, ikke teknisk mulighed for selv at oprette et processkrift på sagen før ankefristens udløb.

På den anførte baggrund måtte advokat C i sin egenskab af hans hidtidige advokat have mulighed for at indlevere ankestævningen for ham, selv om C ikke havde møderet for landsret. Advokat E indgav selv ankereplik den 12. juni 2019 – kort efter at have fået adgang til sagen på sagsportalen. Han fastholdt i den forbindelse påstanden og sagsfremstillingen i ankestævningen.

Den subsidiære påstand er begrundet med de samme anbringender, som blev gjort gældende for byretten.

[firmanavn] v/B har anført navnlig, at det efter Højesterets kendelse gengivet i UfR 2019.510 ligger fast, at advokater, som indleverer processkrifter i ankesager for landsretten, skal have møderet for landsret. Da ankestævningen i denne sag blev oprettet af en advokat uden møderet for landsret, og da ankestævningen, som blev uploadet som supplerende processkrift, heller ikke var fra en advokat med møderet for landsret, kan byrettens dom ikke anses for anket til landsretten inden ankefristens udløb. Derfor har landsretten med rette afvist anken.

Højesterets begrundelse og resultat

Retten i Odense afsagde den 25. april 2019 dom i sagen mellem [firmanavn] v/B og A. A var repræsenteret af advokat C, der ikke havde møderet for landsret.

På As vegne ankede advokat C dommen til Østre Landsret. Det skete ved en ankestævning af 8. maj 2019. I ankestævningen var advokat C angivet som As partsrepræsentant.

Den 8. maj 2019 uploadede advokat C endvidere under dokumenttypen "Suppl. sagsoplysninger" et processkrift med overskriften "Ankestævning". I denne ankestævning var advokat D angivet som advokat for A. Advokat D havde heller ikke møderet for landsret.

Den 8. maj 2019 oprettede advokat C tillige en meddelelse til retten med oplysning om, at A under ankesagen ville blive repræsenteret af advokat E, der har møderet for Højesteret. I meddelelsen bad han om, at advokat E fik adgang til sagen på sagsportalen.

For Højesteret angår sagen, om anken skal afvises med den begrundelse, at der ikke inden ankefristens udløb er indgivet ankestævning fra en advokat med møderet for landsret, jf. retsplejelovens § 372, jf. § 133, stk. 1, jf. § 261, stk. 2.

Højesteret har ved kendelse af 31. oktober 2018 (UfR 2019.510) fastslået, at ændringen af retsplejeloven ved lov nr. 1867 af 29. december 2015 ikke medførte en ændring af reglen om, at advokater, der indleverer processkrifter i ankesager for landsretten – herunder ankestævninger – bortset fra sager, der behandles efter småsagsprocessen, skal have møderet for landsret, jf. retsplejelovens § 261, stk. 2.

Ved lov nr. 737 af 25. juni 2014 blev reglen om original underskrift på processkrifter ophævet med de modifikationer, der i dag følger af retsplejelovens § 148 b, stk. 3. Som hovedregel er det herefter alene en betingelse, at processkrifterne hidrører fra parten eller dennes repræsentant. Når der er tale om processkrifter for landsretten – herunder ankestævninger – fra en advokat, som skal have møderet for landsret, er det derfor nødvendigt, at processkrifterne hidrører fra den mødeberettigede advokat.

For at en ankestævning eller et supplerende processkrift kan siges at hidrøre fra den mødeberettigede advokat, er det ikke nødvendigt, at den mødeberettigede advokat selv har udført skrive- eller tastearbejdet i forbindelse med oprettelsen af ankestævningen i domstolens sagsportal (minretssag.dk) eller i forbindelse med uploading af det supplerende processkrift i tilslutning hertil. Det er derimod nødvendigt, at den mødeberettigede advokat har formuleret eller godkendt indholdet af ankestævningen eller det supplerende processkrift.

Højesteret lægger til grund, at såvel ankestævningen for A der blev oprettet i sagsportalen, som ankestævningen, der samtidig blev uploadet som et proceskrift, hidrørte fra advokater uden møderet for landsretten. Advokat Cs meddelelse af 8. maj 2019 til retten om, at appellanten "vil blive repræsenteret af advokat E", kan ikke føre til en anden bevisbedømmelse.

Da der således ikke inden ankefristens udløb blev indgivet en ankestævning fra en advokat med møderet for landsretten på vegne af A, og da der ikke i det, som A har anført, findes grundlag for undtagelsesvis at tillade anke efter ankefristens udløb, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, tiltræder Højesteret, at landsretten har afvist anken.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse, idet det bemærkes, at As subsidiære påstand om frifindelse efter det anførte heller ikke kan tages under påkendelse.

THI BESTEMMES:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale i alt 5.000 kr. til [firmanavn] v/B.

Sagsomkostningsbeløbet skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.